Kunsthal Aarhus

20.04. – 30.06.2024

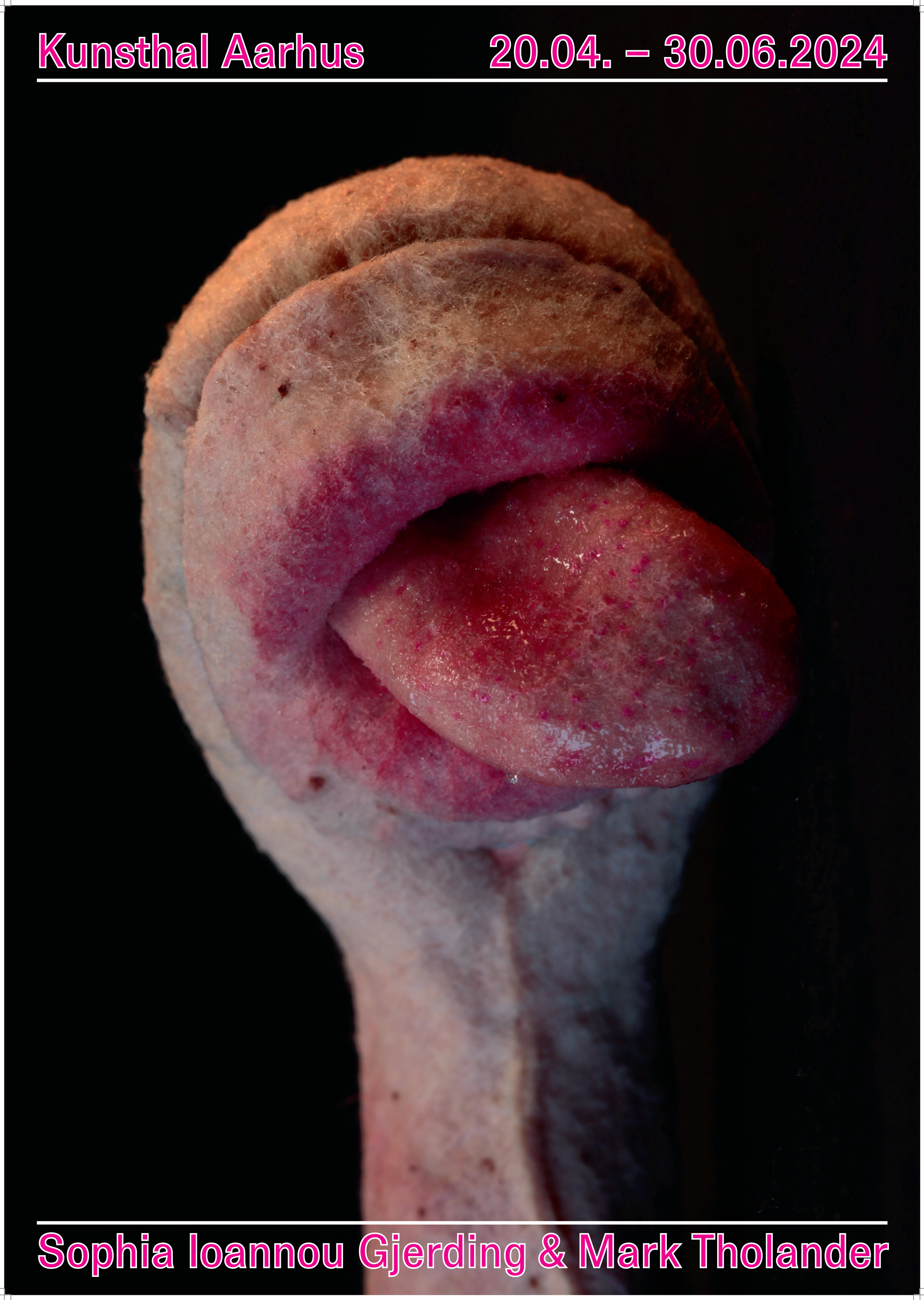

Sophia Ioannou Gjerding & Mark Tholander

Kunsthal Aarhus 20.04. – 30.06.2024

Ensembles and Monsters

Sophia Ioannou Gjerding & Mark Tholander

Sophia Ioannou Gjerding (b. 1989, DK) and Mark Tholander (b. 1988, DK) are presented together in the exhibition *Ensembles and Monsters*. Inspired by the quote "If categories are unstable, we must watch them emerge within encounters" by the American anthropologist Anna Tsing, it explores how collections and encounters often create assumptions that we take for granted.

The exhibition consists of a series of new productions. In them, Mark Tholander works with performance to explore the identity-creating nature of communities, while Sophia Ioannou Gjerding uses video installation to examine how different collections create narratives.

Various experiences influence how we encounter the world. We are influenced by our interpersonal relationships, through culture, and by what we learned in school or at home. In *Ensembles and Monsters*, both artists explore the so-called baggage we bring with us when we engage with the world around us. In her work, Sophia Ioannou Gjerding begins by exploring how our relationship to other beings are influenced by video games, and in particular how certain video games mirror the act of gathering or foraging, but to the extent to which it becomes hoarding. She then considers different things that we consider to be heritage: first, a spoon from her grandmother, and then inherited knowledge about insects from an entomological collection at the University of Lund (where a large proportion of their specimens were donated by "amateur collectors"). Through this she highlights how, in themselves, collections can direct us and act as storytelling devices.

Mark Tholander looks at the baggage of ideals embedded in communities. Through performance, different roles – ranging from family member to citizen – are explored. An array of actors and musicians allow Tholander to explore how these interpersonal relationships constitute our worldview, and how they change what or who we meet. The concept of "community" is predominantly perceived as positive, but communities have also been used to exclude: cohesion can turn into the othering and alienation of those things that do not fit into what is considered the norm. By using a collective working method to explore social gatherings, Tholander focuses on how, when we move in and out of sync with one another, cohesion can dissolve.

In *Ensembles and Monsters*, the practices of Sophia Ioannou Gjerding and Mark Tholander begin to overlap in several ways. They work from different vantage points on the concepts of gathering and gatherings, as well as collections and collectives. Moreover, their practices are also both collaborative in nature, with their works created – as a joint effort – with others. Several props created by Kristina Stengaard, and puppet costumes designed by Aroque Kwon, expand Gjerding's work beyond the video installation (and as a result it constitutes a collection in itself), while the sound design for the film installation was produced with Xenia Xamanek Lopez. Tholander's performance work was a collective process executed in collaboration with Faye Fadem, Kasper Jensen, Laura Marie Møller Madsen, Søren Høi and Sarah Owens.

Ensembles and Monsters

Sophia Ioannou Gjerding & Mark Tholander

Sophia Ioannou Gjerding (f. 1989, DK) og Mark Tholander (f. 1988, DK) præsenteres sammen i udstillingen *Ensembles and Monsters*. Med inspiration fra citatet "If categories are unstable, we must watch them emerge within encounters" af den amerikanske antropolog Anna Tsing tager udstillingen udgangspunkt i samlinger og sammenkomster for at undersøge, hvordan de konstellationer, vi tager for givet, ofte er baseret på forudindtagede antagelser.

Udstillingen består af en række nye produktioner, hvor Mark Tholander arbejder med performance for at udforske fællesskabers identitetsskabende karakter, mens Sophia Ioannou Gjerding bruger videoinstallation til at undersøge, hvordan samlinger skaber fortællinger.

Levede erfaringer har indflydelse på, hvordan vi møder verden. Vi er påvirket af vores interpersonelle relationer, den kultur vi lever i, og hvad vi har lært i skolen eller derhjemme. I udstillingen *Ensembles and Monsters* udforsker begge kunstnere den såkaldte bagage, vi medbringer, når vi engagerer os i verden omkring os.

I sit værk begynder Sophia Ioannou Gjerding med at udforske, hvordan vores forhold til andre væsner påvirkes af videospil. Og særligt hvordan visse videospil afspejler det at samle eller sanke, men i det omfang hvor det bliver til 'hoarding'. Dernæst udforsker hun forskellige dimensioner af arv: En ske fra sin bedstemor og en nedarvet viden om insekter fra den entomologiske samling på Lunds Universitet (hvor en stor mængde af eksemplarerne er doneret af "amatørsamlere"). Her fremhæves det, at en samling aldrig er neutral, men retningsgivende, og dermed en medfortællende part.

Mark Tholander bearbejder den bagage af idealer, der er indlejret i fællesskaber. Gennem performance udforskes de forskellige roller, vi tildeles og lever efter hele vejen fra familiemedlem til borger. Sammen med en række skuespillere og musikere undersøger Tholander, hvordan disse interpersonelle relationer påvirker vores verdensbillede og betinger, hvad eller hvem vi kommer i kontakt med. Begrebet 'fællesskab' opfattes overvejende som positivt, men fællesskaber er historisk set også blevet brugt til at ekskludere. Samhørighed kan blive til fremmedgørelse af det, der ikke passer ind i denne norm. Ved at bruge en kollektiv arbejdsmetode til at udforske det sociale samvær sætter Tholander fokus på det moment, hvor samhørigheden falder ud af takt.

Kunstnerne arbejder således ud fra forskellen på en forsamling og en ansamling, såvel som forskellen på kollektiver og kollektioner. Fra dette udgangspunkt formår Sophia Ioannou Gjerding og Mark Tholanders praksis at overlappe hinanden på flere måder i *Ensembles and Monsters*. De to kunstneriske praksisser har begge også fokus på samarbejder, hvor værkerne skabes i en fælles indsats med andre. En række rekvisitter, skabt af Kristina Stengaard, og dukkekostumer designet af Aroque Kwon, udvider Sophia Ioannou Gjerdings videoværk og udgør en samling i sig selv. Lyddesign i Gjerdings film er skabt i samarbejde med Xenia Xamanek Lopez, mens Mark Tholanders performance er udviklet gennem en kollektiv proces med Faye Fadem, Kasper Jensen, Laura Marie Møller Madsen, Søren Høi og Sarah Owens.

Sophia Ioannou Gjerding & Mark Tholander
Ensembles and Monsters

Kunsthal Aarhus
20.04 – 30.06.2024

Adm. direktør Adm. Director
Hans Christian Korsholm Nielsen

Chefkurator Chief Curator
Peter Ole Pedersen

Kurator Curator
Seolhui Lee

Kuratorassistent
Curatorial Assistant
Matias Gulvad

Teknisk team Technical Team
Joaquin Zaragoza
Leonardo Sagastuy

Kommunikation
Communications
Anne Riis
Simone Nybo Jantzen

Omviser Guide
Sally Baasch Søndergaard

Adm. medarbejder
Administration
Camilla Birgitte Munch

Caféansvarlig
Cafe Management
Siri Christiane W. Feil

Cafe & Information
Cafe & Information
Tor Duca, Oliver Michaels
Julie Dalsgaard Hvass
Vigga Bang-Larsen

Tekster Texts
Seolhui Lee
Sophia Ioannou Gjerding
Mark Tholander
Dayun Ryu (Sophia's bio)
Paola Paleari (Mark's bio)

Korrektur Proofreading
Jennifer Peacock (EN)
Stine Nørgaard Lykkebo (DK)

Oversættelse Translation
Jennifer Russell (DK)

Grafisk design Graphic Design
Dokho Shin

The exhibition is curated by Seolhui Lee.

Bestyrelse Board
Lars Kiel Berthelsen (Forperson / Chairperson)
Birte Ravn Østergaard (Næstforperson / Vice Chairperson)
Hans Peter Blichfeldt Dinesen
Annika Lundgren
Lone Hedegaard Kristensen

Udstillingen er generøst støttet af
Generously supported by
Statens Kunstfond
Danish Arts Foundation
Aarhus Kommune
Aarhus Municipality
Augustinus Fonden
Beckett-Fonden
Knud Højgaards Fond

Kunstnerne ønsker at takke The artists wish to thank
Kristina Stengaard, Aroque Kwon, Xenia Xamanek Lopez, WiredFly, Moesgaard Museum, Naturhistorisk Museum Aarhus, Entomological Collections, University of Lund, Faye Fadem / Trust Fund Ozu, Kasper Jensen, Laura Marie Møller Madsen, Søren Høi, Sarah Owens

Åbningstider
Tirsdag – Søndag kl. 11-18
Torsdag kl. 11-20
Mandag Lukket

Opening Hours
Tuesday – Sunday 11:00 – 18:00
Thursday 11:00 – 20:00
Monday Closed

Kunsthal Aarhus
J.M. Mørks Gade 13
8000 Aarhus C, Denmark

+45 86 20 60 50
info@kunsthal.dk
www.kunsthalaarhus.dk

Følg os Follow us
instagram.com/kunsthalaarhus
facebook.com/kunsthalaarhus
linkedin.com/kunsthal-aarhus

Sophia Ioannou Gjerding, *Asset, Everything used, All as it used to be*, 2024, Single channel video, colour, sound. Courtesy the artist

Sophia Ioannou Gjerding, *Asset, Everything used, All as it used to be* (detail of shoes), 2024, Used leather, balsa wood, super sculpey and yarn, 6x8cm. Courtesy the artist
"Model making and photo by Kristina Stengaard

One day in 2020, a woman in her 80s decides to clean 7 spoons which were a gift given to her by her grandmother in the 1960s. She believes they are silver but, when she dips the first spoon into a can of silver polish, it vanishes. The woman is Hanne Ioannou, the artist's grandmother.

The spoon falls apart, but then restores itself. Through an animated narrative it lives for a while among other things: a rotary dial phone, spinach bouquets, a clock, a hat, a pair of trousers, and shoes.

A single detail becomes a hinge between dual scenarios. We sift from entomological collections to hoarding of assets within the world of video games. A lone wolf talks about swarms and packs. Heritage becomes entangled with fantasy, the heroic with the domesticated, accumulation with loss.

The video installation examines the diverse dimensions of collecting, exploring those in museums, and in doing so highlights the interlinked relationship between people and things. In Sophia Ioannou Gjerding's work, collections become more than passive objects. They acquire an agency and a monstrosity that extends beyond the things themselves, shaking dichotomies between the individual and the group, preservation and disappearance, the user and the used.

En dag i 2020 bøsluttet en 84-årig kvinde sig til at rense sølv. Hun anvede dem ai sin bedstemor i 1960erne, og sidan hun været den overbevisning, at de var ær sølv. Men da hun dypper den første skei i sølvrens, forsvinder den. Kvinden er Hanne Ioannou, kunstnerens bedstemor.

Skeen opløses, men samler sig igen. Gennem en animeret fortælling lever en i et sykke tid videre blandt andre ting: en drejeledon, spinatbuketter, en kappe, en hat, bukser og sko.

En detalje bliver et hængsel mellem to scenarier. En ønsom ulv taler om sværme og flokke. Entomologiske samlinger krydser ovr til "hoarding" ø genstande i videospil. Arv filtres ind i fantasi, det eksotiske i det domesticerede, akkumulationer i tab.

Fra private husholdninger til museumssamlinger undersøger videoinstallationen de forskellige dimensioner i at samle, som udgør det sammenlittede forhold mellem mennesker og ting. I Sophia Ioannou Gjerdings sæk bliver samlinger dermed til mere end passive objekter. De opnår en agens og en monstrøsitet, der rækker ud over tingene selv, og ryster modsætningsforholdene mellem individer og grupper, bevarelse og forsvinden, brugeren og det brugte.

Mark Tholander, *The Wardrobe* (detail of costume), 2024. Performance. Vestlige sitler til tradiørd af kunstneren

Mark Tholander, *The Wardrobe* (detail of costume), 2024. Performance. Courtesy the artist

Ordet 'familiær' har to betydninger. Den ene betoner det, der tilhører eller vedører en familie. Den anden, nr noget er vækndt. Ligheden skaber en sammenhæng. Men hvad med monsterømfindt?

Monstre opøftes ofte som forlige og finishes denne verden. Familien opøftes som en stabil og sikker have. The Wardrobe leder bogebørne familie og monster, smelte sammen, for på denne måde at bølge familiens mønstrøsitet og monstrøsteste familiærhet.

Fællesskammenkomsten er en personlig hverdagsoerfaring, men samtidig bliver ideen om den harmoniske familie brugt som et idealbillede på samtundet, der ekskluderer dem, som ikke passer ind i nomen. Fra dette udgangspunkt skaber The Wardrobe med fællesskaber i flere skalaer – fra de nære relationer i hjemmet til oplevelsen af et tolkelig fællesskab.

Under performancen skildres en gruppe, der kunne være en familie. De forsøger at finde sammen dennem bånd som de ønsker traditionen – hjemsøgt og drevet af nostalgi efter det, de engang var. Gradvist vendes tingene på hovedet. Familien bliver til en fantasi, og monstret bliver til virkelighed. Det monstrøse tingene på hovemellemmenneskeligt, der bøner vejen for en revurdering af vores fællesskæber.

Mark Tholander, *The Wardrobe* (detail of prop), 2024. Performance. Vestlige sitler til tradiørd af kunstneren

Mark Tholander, *The Wardrobe* (detail of prop), 2024. Performance. Courtesy the artist

Biografier

Sophia Ioannou Gjerding (f. 1989, DK) bor og arbejder i København. Gjerdings praksis er arkæologisk i sin metode og spekulativ i sin form og har billedet som centralt omdrejningspunkt. Med inspiration fra Ursula Le Guins essay, Bærepose-teorien om fiktion (1986) indsamler hun statuer, fotografier, dokumenter, karakterer og anekdoter og gemmer disse arefakter i sin bærepose; Fra dette forråd udvælger Gjerding fragmenter, der indsættes i relationelle netværker for dermed at skabe nye narrative konfigurationer, der (gen)konfronterer os med de billeder, som gennemsnyrer vores dagligdagsliv, og opfordrer os til at reflektere over den magt, som billederne har. I dag, hvor vi med en enkelt klik kan genoprette billeder af fortiden og få AI til at generere billeder, der ikke eksisterer, er ansvaret for det narrativ, vi vælger at dele, vigtigere end nogensinde før.

Gjerdings værker er blevet udstillet på Die Raum, Berlin (2024); Post Territory Ujeongguk, Seoul (2023); Regelbau 411, Tryholm (2022); ARoS (2019); Taipei Digital Art Festival, Taipei (2023); Brussels Independent Film Festival, Brussels (2022); Slamdance Film Festival, Park City (2021); and Oxford Film Festival, Oxford (2021).

Mark Tholander (f. 1988, DK) bor og arbejder i København. Tholander opererer primært inden for videoinstallation, animationsfilm og performance, hvor tom navigerer i de liminale rum mellem medier og udforsker udviklingen fra solo-filmprocesser og kollaborative tilgange. Sammedje er en virdig del af hans praksis, og som skæber og performer indtager han et teatralsk utandpunkt, hvorfra han sammenlifter netværker og samspiller mellem individ og samfund på tværs af skalaer – fra det hverdagslige til det katastrofale, der spænder i baggrunden. Centralt for Tholanders arbejde er det usammenhængende som overordnet tema. Han fascineres af dagligdagsbegivenheder og sætter spørgsmålstegn ved de forbindelser, fællesskæk og dette oplevelser, der eksisterer i en verden, som vækker mellem umellemmenneskeligt og samfundsmæssigt niveau.

Tholander har udstillet sine værker på Rencontres Internationales, Paris/Berlin (2019); Seattle Transmedia & Independent Film Festival, Seattle (2019); Art Sonje Center, Seoul (2021); Slamdance Film Festival, Park City – Electronic Language International Festival, São Paulo (2019) og Beijing International Short Film Festival, Beijing (2017).

Biographies

Sophia Ioannou Gjerding (b. 1989, DK) lives and works in Copenhagen. Gjerding's practice is archaeological in method and speculative in form, with images playing a central role. Drawing inspiration from Ursula Le Guin's essay "The Carrier Bag Theory of Fiction" (1986), she collects statues, photographs, documents, characters and anecdotes, adding these artifacts to her carrier bag. From this repository, Gjerding selects fragmented nodes to put into relational networks, creating new configurations of protagonists and story arcs that push us to (re)encounter images that saturate our everyday lives, and reflecting on the power that images hold. Today, when we can restore images of the past in a button, the responsibility for the narratives concerned with the interplay between individuality and society across different scales - from mundane situations to the spectre of catastrophe looming in the background. Central to Tholander's work is the overarching theme of disjointedness. He is fascinated with everyday occurrences, and questions the connections, commonalities and shared experiences which exist in a world teetering at a point between togetherness and fracture. This aspect of his work mirrors how we live a constant state of tension, both at an interpersonal or on a broader societal level.

Tholander has previously shown his works at Rencontres Internationales, Paris/Berlin (2019); Seattle Transmedia & Independent Film Festival, Seattle (2019); Art Sonje Center, Seoul (2021); This is Not a Church, Seoul (2023); FILE – Eletcronic Language International Festival, São Paulo (2019) and Beijing International Short Film Festival, Beijing (2017).